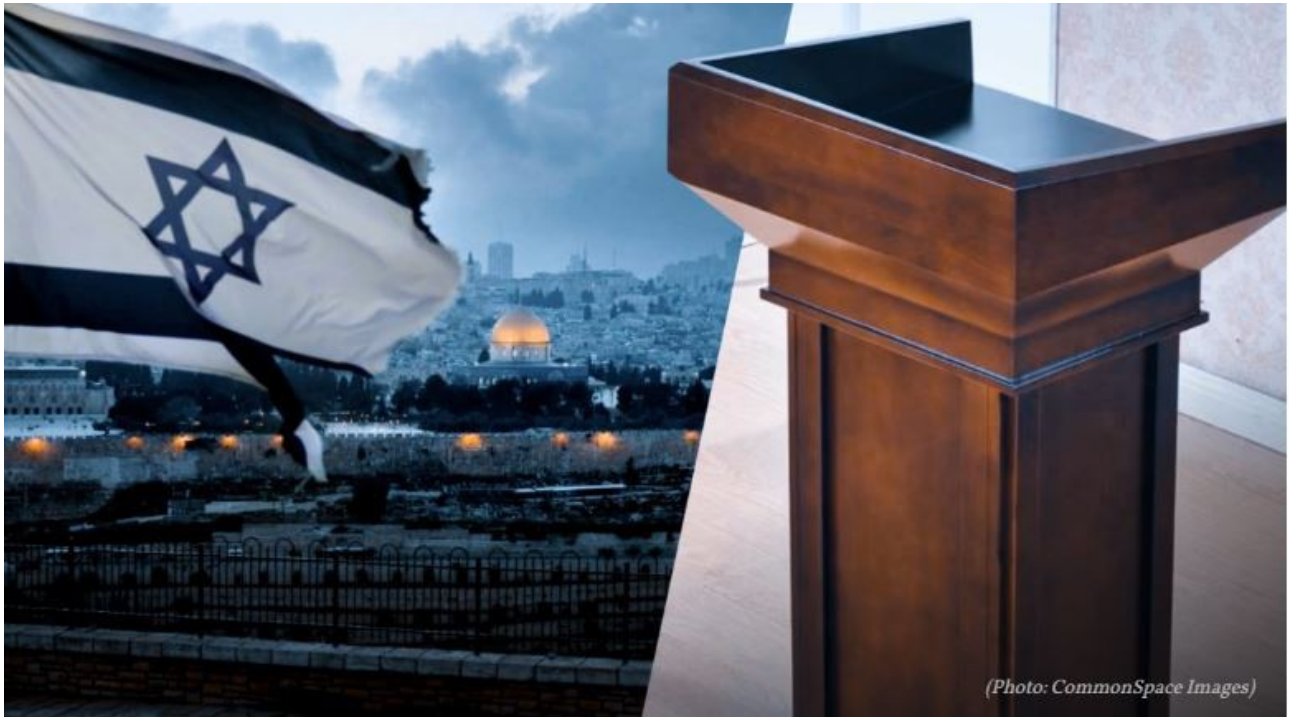

Kuinka korvausteologian harhaoppi iski kyntensä seurakuntaan

How The False Teaching Of Replacement Theology Sunk Its Claws Into The Church

By [David Bowen](#), July 25, 2025

Mikä rooli Israelilla on Jumalan profeetallisessa suunnitelmassa? Tämä kysymys on ongelman ytimessä, joka on yksi kiisteltyimpiä kristillisessä eskatologiassa: korvausteologia vs.

dispensationalismi. Tämän keskustelun seuraukset ulottuvat paljon akateemista uteliaisuutta pidemmälle – ne muokkaavat sitä, miten uskovat ymmärtävät Jumalan lupaukset, lopun ajat ja jopa itse Jumalan luonteen.

Mitä on korvausteologia?

Korvausteologia, joka tunnetaan myös nimellä supersessionismi, katsoo, että seurakunta on korvannut Israelin Jumalan lunastussuunnitelmassa. Tässä näkymyksessä:

- Seurakunta on "uusi Israel"
- Juutalainen kansa ei ole enää Jumalan valittu kansa
- Jumalalla ei ole enää tarkkoja tulevaisuuden suunnitelmia Israelin kansalle

Jyrkässä ristiriidassa dispensationaalinen teologia opettaa, että seurakunnan Tempauksen jälkeen Jumala kääntää jälleen ensisijaisen huomionsa Israeliin. Tämän viitekehyksen mukaan seitsenvuotinen Ahdistuksen jakso (Ilm. 6–19) palvelee kahta tarkoitusta: tuomita maailma Kristuksen hylkäämisestään ja valmistaa Israel vastaanottamaan Messiaansa.

Ahdistuksen lopussa Kristus palaa ja Israelin jäännös pelastuu. Sitten Herra perustaa maallisen valtakuntansa, jonka pääkaupunki on Jerusalem täyttäen lukuisia Vanhan Testamentin profetioita.

Korvausteologian alkuperä

Alkuseurakunta syntyi juutalaisuudesta, ja juutalaiset apostolit ja varhaiset opetuslapset muodostivat sen perustuksen. Kuitenkin, kun seurakunta laajeni pakanamaailmaan Paavalin lähetysmatkojen kautta, väestörakenne muuttui. Seurakunta huomasi yhä enemmän etääntyvänsä sekä pakanuudesta että juutalaisuudesta, mikä johti teologiseen erimielisyyteen Israelin roolista.

Kirkkoisillä oli erilaisia ja usein ristiriitaisia näkemyksiä Israelin ja seurakunnan välisestä suhteesta. Jotkut varhaisimmista tunnetuista kirjoituksista paljastavat korvausteologian teemoja.

- Barnabaan kirje (~100 jKr.): "Liitto on sekä heidän että meidän... mutta he ovat siten lopullisesti menettäneet sen."
- Irenaeus (~180 jKr.): "Ne, jotka kerskuvat olevansa Jaakobin heimo ja Israelin kansa, ovat jääneet Jumalan armon ulkopuolelle."
- Origenes (~250 jKr.): Allegorisoï Raamatun uudelleenmääritelläkseen "Israelin" seurakunnaksi. Hän opetti,

että kun Jeesus puhui "Israelin kadonneista lampaista" (Mt. 15:24), Hän itseasiassa viittasi kristittyihin, ei juutalaisiin.

Tästä allegorisesta tulkintatavasta tuli suosittu ja sitä käytettiin tukemaan Israelin lupausten hengellistettyä ymmärrystä. Esimerkiksi:

- Room. 2:28-29 korosti sisäistä uskoa ulkoisen juutalaisen rituaalin sijaan.
- Gal. 3:28-29 tulkittiin tarkoittavan, että Aabrahamin liitto koski kaikkia uskovia tasapuolisesti.
- Kohdan Mt. 21:33–45 vertauksessa vuokraviljelijöistä, Jeesuksen tulkittiin julistavan Israelin menettäneen valtakunnan seurakunnalle.

Uskonpuhdistus ja sen jälkeinen aika

Uskonpuhdistuksen aikaan monet johtajat omaksuivat korvausteologian viitekehyksen. Juutalaisten evankelioimisen hylkääminen johti antisemitismin lisääntymiseen, kun juutalaisyhteisöt vastustivat käännytystä. Martti Luther, joka aluksi suhtautui myötätuntoisesti juutalaisiin, muuttui myöhemmin vihamieliseksi, kun hänen odotuksensa eivät toteutuneet. Hänen ankarat kirjoituksensa osaltaan vaikuttivat pitkäaikaiseen kristilliseen ennakkoluuloon juutalaisia kohtaan.

Samaan aikaan jotkut alkoivat tarkastella uudelleen Israelille annettuja lupauksia ja kyseenalaistaa, olivatko ne todella siirretyt seurakunnalle. Tämä muutos loi pohjan kristilliselle siionismille – uskomukselle, että Israelin uudelleenperustaminen on Raamatun profetioiden täyttymys.

Suuri osa institutionaalisesta kirkosta piti kuitenkin edelleen itseään ”hengellisenä Israelina”. Esimerkiksi

- Englannin kirkko sisällytti vuoden 1662 rukouskirjaan rukouksia, jotka tukivat tätä näkemystä.

- Luterilainen teologia, vaikka tunnustikin Israelin jatkuvuuden, ei usein vahvistanut Israelin tulevaisuutta.
- Calvin'in kirjoituksista käy ilmi, että reformoitu (presbyteerinen) teologia katsoi yleisesti, että seurakunta perii Israelin lupaukset, vaikka Calvin ei kehittänytäkään täysin systemaattista korvausoppia.

Messiaaniset juutalaiset: Elävä haaste korvausteologialle

Messiaaniset juutalaiset – jotka uskovat Jeesuksen (Jeshua) olevan juutalainen Messias – edustavat ainutlaatuista ääntä tässä keskustelussa. He säilyttävät juutalaisen identiteettinsä, harjoittavat perinteitä ja noudattavat Tooraa, mutta silti vahvistavat Uuden Testamentin ja Jeesuksen Herrana.

Tämä kaksoisidentiteetti ymmärretään usein väärin. Valtavirran juutalaisuus pitää heitä usein harhaoppisina, kun taas monille kristityille heidän jatkuva juutalaisen lain noudattamisensa on epämukavaa. Silti messiaaniset juutalaiset ovat elävä todiste siitä, että Jumalan liittoa Israelin kanssa ei mitätöity, vaan se on hyvin elävä ja kehittyvä.

Korvausteologian seuraukset

Korvausteologian omaksuminen vaikuttaa paljon muuhunkin kuin näkemykseen Israelista. Se muotoilee uudelleen:

- Jumalan luonteen: Eikö Hän pidäkään lupauksiaan?
- Pelastuksen opin: Onko etniselle Israelille tulevaisuus Jumalan lunastussuunnitelmassa?
- Eskatologian: Miten tulkitsemme Vanhan ja Uuden Testamentin profetioita?

Uskomus, että Israelin tottelemattomuus peruutti Jumalan lupaukset, aiheuttaa teologisen pulman: Jos Jumala peruuttaa lupauksensa Israelille, mitä takeita meillä seurakuntana on, ettei Hän tee samoin meille?

Room. 3:23 sanoo: *"Kaikki ovat syntiä tehneet."* Tämä koskee sekä juutalaisia että pakanoita, Israelia ja seurakuntaa. Miksi oikeudenmukainen ja uskollinen Jumala peruuttaisi liittonsa yhden syntisten ryhmän kanssa vain suodakseen sen toiselle syntisten ryhmälle?

Mitä Raamattu sanoo Israelista?

Jumalan lupaukset Israelille eivät ole riippuvaisia heidän täydellisyydestään, vaan Hänen uskollisuudestaan. Harkitse seuraavaa:

- 1.Moos. 17:8 – Jumala lupaa maan Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen ikuisiksi ajoiksi.
- 1.Moos. 26:2–5 – Liitto vahvistetaan uudelleen lisakille.
- 1.Moos. 28:13-14 – Sama lupaus annetaan Jaakobille (Israelille).
- Raamattu mainitsee 170 kertaa, että maa kuuluu Israelille.

Tämän kieltäminen ei ole vain kansakunnan vastustamista – se on Jumalan Sanan haastamista!

Jumalan liitto Israelin kanssa toistuu läpi Raamatun, jopa heidän tottelemattomuutensa jälkeen. Hän kyllä kurittaa heitä, mutta ei koskaan hylkää. Room. 11:1 ilmaisee sen selvästi: *"Ei kaikesti Jumala ole hyljännyt kansaansa? Pois se!"*

Johtopäätös: Kehotus ajatella uudelleen

Kriitikot väittävät, että Israelin tukeminen tarkoittaa kaikkien sen tekojen hyväksymistä, mutta Jumalakaan ei tehnyt niin. Hän nuhteli Israelia usein sen synneistä. Silti Hän ei koskaan peruuttanut lupauksiaan.

Israelin ja seurakunnan välisen eron ymmärtäminen ei ole vähäpätöinen asia – se on perustava Jumalan Sanan oikean jakamisen ja Raamatun profetioiden ymmärtämisen kannalta. Jumalan lunastussuunnitelmaan kuuluvat sekä seurakunta että Israel, joilla molemmilla on oma roolinsa.

Ajatus, että seurakunta olisi korvannut Israelin, ei ole sopusoinnussa Raamatun koko neuvon kanssa. Kun lähestymme lopunajan profetioiden täyttymystä, on tärkeämpää kuin koskaan ymmärtää, että Jumalan liitto Israelin kanssa pysyy voimassa. Jumala, joka valitsi Israelin, on sama Jumala, joka pitää lupauksensa – heille ja meille. Tutki lukuja Room. 9–11, Jes. 11, Hes. 37 ja Ilm. 7 nähdäksesi, miten Jumalan rakkaus Israelia kohtaan kietoutuu menneisyyteen, nykyisyyteen ja tulevaisuuteen.

David Bowen is a Teaching Evangelist for Lamb & Lion Ministries, the co-host of the Christ In Prophecy television program, the Founding and Senior Pastor of Standing Stones Community Church, and a Contributor to Harbinger's Daily.